

عنوان مقاله:

بررسی میزان تاثیر برنامه های کتاب درمانی بر کاهش پرخاش گری کودکان

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات ادبیات کودک، دوره 2، شماره 1 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

مهری پریخ - دانشگاه فردوسی مشهد

زهرا ناصری - دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

بسیاری از صاحب نظران توجه به دوران کودکی را هموار ساختن راه برای زندگی سالم در بزرگسالی می دانند. کودکان در مراحل مختلف زندگی، از ویژگی های رشد شناختی متفاوتی برخوردارند که در رفتار آنان قابل تشخیص است. اگر مراحل رشد به خوبی طی نشود، مشکلاتی به وجود می آورد که می تواند در رفتارهای ناهنجار کودک مشاهده شود. شناسایی داستان به عنوان ابزاری تربیتی، سابقه ای طولانی دارد. ولی استفاده از آن برای رفع مشکلات روان شناختی در سال های اخیر در ایران مورد توجه قرار گرفته است. پژوهش حاضر، با هدف بررسی میزان تاثیر کتاب های داستانی مناسب با رویکرد کتاب درمانی بر پرخاش گری کودکان گروه سنی الف انجام می شود. این پژوهش به روش تجربی تک آزمودنی و با استفاده از پیش آزمون و پس آزمون انجام گرفت. از سیاهه واری بر گرفته از توصیه های پرخاش گری هیوز و رایس برای گردآوری اطلاعات استفاده شد. در این پژوهش، ۵ کودک مهدکودک وابسته به دانشکده ی علوم تربیتی و روان شناسی دانشگاه فردوسی مشهد در مقطع پیش دبستانی (سنین ۵-۶ سال) در سال تحصیلی ۸۷-۸۸ برای انجام آزمون انتخاب شدند. این کودکان، بنابر تایید مربیان و والدین و نیز آزمون پرخاش گری رفتار پرخاش گرانه داشتند. هم چنین ۱۰ داستان از مجموعه داستان هایی که در پژوهش های پیشین برای کنترل و یا کاهش رفتار پرخاش گرانه مناسب تشخیص داده شده بود، در نظر گرفته شد. این کتاب ها در طی ۱۰ جلسه ۲۰ الی ۳۰ دقیقه ای برای کودکان خوانده شد. مشاهده ها و نیز داده های به دست آمده نشان داد که به جز یک مورد، سایر رفتارهای پرخاش گرانه که در پیش آزمون شناسایی شده بود، تا حدی کاهش پیدا کردند. واژه های کلیدی

کلمات کلیدی:

پرخاش گری، داستان خوانی، رشد ذهنی، کتاب درمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1454407>

